

προσετίθετο τὸ κοινὴ ἢ κοινός, τοῦτο ἐγένετο πρὸς δῆλωσιν τοῦ ὅτι ἦτο ἡ κοινοτικὴ καντζηλλαρία ἢ ὁ κοινοτικὸς καντζηλλιέρης, καὶ δὲν ἐσήμαινεν ὅτι ὑπῆρχε μόνον μία καντζηλλαρία κοινὴ δι' ὅλην τὴν περιοχὴν (ὡς ὁ Γ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ἐνθ' ἀν., 284 ἀναφέρει). Ἡ προσθήκη δὲ αὕτη ἦτο ἀναγκαία πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν ἄλλων ὑπαρχόντων ἐν τῷ τόπῳ καγκελλαρίων ἢ καγκελλαριῶν, ὡς ἦσαν λ.χ. αἱ ἀρχιεπίσκοπικαί, αἱ προξενικαὶ κλπ. βλ. Ι. ΒΙΣΒΙΖΗ, Οἱ Κοινοὶ Καγκελλάριοι τῆς Νάξου ἐπὶ Τουρκοκρατίας, εἰς Ἀρχεῖον Ἰδιωτικοῦ δικαίου, ΙΒ', καὶ εἰς ἀνάτυπον, 3, 8, 9).

4 - 5 νομιναρισμένα = ἐκ τοῦ ἰταλ. nominare, κατονομάζω.

10. μόδο = ἐκ τοῦ ἰταλ. modo, τρόπος, μέσον.

13. γροικῶντας = ἐκ τοῦ ρημ. ἀγροικῶ, ἀκούω, κρίνω. (βλ. Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐν λ.).

17. νοδαρικὸ = νοταριακόν.

19. 21. 22. ταράτσα, ἦτο τὸ κτῆμα τὸ ἀγροτικόν, πιθανῶς, τὸ ἐπιπεδόστρωτον, τὸ ἐπὶ τῶν κλιτύων καλλιεργημένον, ὑποδασταζόμενον ὑπὸ τειχίου.

20. ἡπλέωνεν = ἀντὶ ἐπλέρωνεν.

20. 21. 22. χαράτзин ἀφεντικὸ = χαράτзи ἀφεντικὸ ἦτο ὁ φόρος ὁ πληρωνόμενος πρὸς τὸν κυρίαρχον (βλ. ἔγγρ. ὑπ' ἀρ. 3).

21. ὀπλιγος = ἐκ τοῦ ἰταλ. obbligare, ὑποχρεωμένος.

23. ἀποκόβγουν (βλ. ὑπ' ἀρ. 4 ἔγγραφον).

23. 24. σιμάρουν = ἐκ τοῦ ἰταλ. stimare, ἐκτιμῶ.

24. ὄββεο = ἐκ τοῦ ἰταλ. onvero, ἤ.

26. 27. γῆ ἀντὶ ἤ.

26. 28. παχτωμένα (βλ. ὑπ' ἀρ. 2 ἔγγραφον).

28. κόντρα = ἐκ τοῦ ἰταλ. contro, ἐναντίον.

11

Λυτὰ Μ. 5. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις τοῦ Ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου Μυκόνου τῆς 30 Ἰουλίου 1665.

Διάδικοι. Πιέρρος Σκορδίλης — ἡ σύζυγός του Ἀννοῦσα θυγάτηρ Γεωργίου Στάθη.

Διαζύγιον.

Τοῦ Πιέρρου Σκορδίλη

||² + Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1665 Ἰουλίου 30, στὴ Μύκονο. Τὴν σήμερον συγκα||³θήμενος ὁ πανιερώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπι||⁴σκοπῆς Σίφνου καὶ Μυκόνου κύριος, κύριος Ἀθανάσιος, συνοιθρισμένοι παρόντος||⁵ οἱ αἰνδεσιμώτατοι ἅγιοι κληρικοί, παρόντος συγκαθήμενος καὶ ὁ ποτὰ ἐκ||⁶λαμπρος ἀφέντης Πιέρρος Σκούταρης σὺν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς ἐρχόμενοι εἰς τὴν||⁷ ἀκρόασιν τῆς ἐξέφλησις τῆς

διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα τοῦ κύρ Πιέρρου||⁸ Σκορδίλη, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κερ' Ἀννοῦσα γυνὴ τοῦ ἄνωθεν Πιέρρου καὶ θυγα||⁹τέρα τοῦ Γεώργη Στάθη, παριστάμενοι ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη.||¹⁰ Γυρέβοντας καὶ προφασίζοντας ἡ ἄνωθεν Ἀννοῦσα ὁ διὰ νὰ χωριστῇ τὸν ἄνωθεν ἀνὴρ αὐ||¹¹τῆς Πιέρρο, ὁποῖος ἄνωθεν πανιερώτατος σὺν τοῖς λοιποῖς κληρικοῖς καταλεπτῶς καὶ||¹² μὲ μεγάλη στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογί||¹³ζοντας τοὺς θεῖους καὶ ἱεροῖς νόμους| καὶ τὸν θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐβαγγελιστὴν Μανθαῖον, ὁ ὁποῖος||¹⁴ λέγει· οὗς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· εἰς τοῦτο μὴν εὐβρίσκοντας||¹⁵ αἰτέα ὁ διὰ νὰ χωριστῇ τὸ ἄνωθεν ἀνδρόγυνον, εἰς τοῦτο, τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος,||¹⁶ κράζει, κρίνει καὶ ἀποφασίζει, νὰ εἶναι τὸ ἀνδρόγυνον ἐνωμένον κατὰ τοὺς θεῖους νόμους, καὶ ὁ||¹⁷ποτας ἡ ἄνωθεν Ἀννοῦσα εἰρηνεμένη μὲ τὸν ἀνὴρ αὐτῆς Πιέρρον. Εἰς τοῦτο δίδει ἡ ἄνωθεν||¹⁸ δικαιοσύνη τοῦ ἄνω λεγομένου Πιέρρου παντοίαν καὶ γεμάτην ἐξουσίαν νὰ ποσσεδέρῃ||¹⁹ καὶ νὰ ἐξουσιάζῃ τὰ πράγματα καὶ προυκὶ τῆς ἄνωθεν Ἀννούσας, στεκούμενα,||²⁰ περπατούμενα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, περὶ νὰ εἶναι τὸ ἄνωθεν γυναικο-||²¹προύκι σῶον κατὰ τὴν κοντετζιὸ τῶν προκοσυμφώνων τως καὶ τὰ ἐξῆς.||²² Ἐτζι ἔκριναν καὶ ἡποφάσισαν καὶ θέλουν ἀπογράψουν καὶ ὑπὸ χειρός τους. —

||²³ Ἀθανάσιος Σίφνου

||²⁴ Παπᾶ Γεράσιμος Βίδος καντζηλλιέρης Μυκόνου.

²⁴ παπα γερασιμος βιδος Καντζιλιερης μυκονου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀπορρίπτεται αἰτησις διαζυγίου τῆς συζύγου, μὴ προτεινομένου νομίμου τινὸς λόγου διαζεύξεως, καὶ δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν σύζυγον νὰ κατέχῃ καὶ καρποῦται τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς (φαίνεται ὅτι ἡ σύζυγος εἶχεν ἀπομακρυνθῇ τῆς συζυγικῆς οἰκίας), διαφυλατιομένης ὅμως ταύτης σῶας εἰς τὴν κυριότητα τῆς γυναικὸς συμφώνως πρὸς τὴν κοντετζιὸ τοῦ προικοσυμφώνου. (Διὰ μεταγενεστέρας ἀποφάσεως, τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης ὑπ' ἀρ. 14, ἐδόθη τὸ διαζύγιον).

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Εἰς τὸ δικαστήριον συγκάθηται καὶ ὁ τότε Ἐπίτροπος καὶ Κριτὴς Μυκόνου Πιέρρος Σκούταρης. Ἐκ τῆς διατυπώσεως ὅμως τῆς ἀποφάσεως, φαίνεται ὅτι οὗτος δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν λήψιν αὐτῆς, καὶ τοῦτο, προφανῶς, διότι ἐπρόκειτο περὶ ὑποθέσεως διαζυγίου, ἣτις ὑπήγετο εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν διαδικασίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.

9. 18. δικαιοσύνη, ἀντὶ δικαστήριον.

15. αἰτέα, ἀντὶ αἰτία.

18. ποσσεδέρῃ = ἐκ τοῦ ἰταλ. possedere, κατέχω, νέμωμαι.

19. στεκούμενα = ακίνητα.

19. περπατούμενα = κινητά, ιδίαι τὰ ζῶα (αὐτοκίνητα).

20. 21. γυναικοπούκι = ἡ προῖξ τῆς γυναικός.

12

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφαισις Ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου τῆς 2 Αὐγούστου 1665.

Διάδικοι. Νικολὸς υἱὸς τοῦ Ἀνδριᾶ Γενιάτζου καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ Κουμέτα καὶ Ἀννοῦσα — Μαρίνος Φέσκος.

Ἀκύρωσις προικοσυμφώνου.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1665 Αὐγούστου 2, στὴ Μυκόνου.

||² + Τὴν σήμερον συγκαθεζόμενος ὁ πανιερώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ||³ ἀρχιεπισκοπῆς Σίφνου καὶ Μυκόνου κύριος, κύριος Ἀθανάσιος εἰς τὴν ἀκρό||⁴ ασιν τῆς ἐξέφλησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα τοῦ Νικολοῦ σκλάβου, υἱὸς τοῦ ||⁵ Ἀνδρ<ι>ᾶ Γενιάτζου ὁμάδι μετὶ τῶν ἀδερφῶν του, ἡ Κουμέτα καὶ Ἀννοῦσα, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ||⁶ ὁ Μαρίνος Φέσκος. Ἀφορμὴ διὰ ἓνα κομμάτι ἀμπέλι καὶ ἓνα σπίτι, ὅπου ἐπροκοδιᾶ||⁷ βασεν ὁ (sic) ἄνωθεν ἀδερφῶν τοῦ ἄνω λεγομένου Μαρίνου, τὰ ὅποια πράματα ἦσαν τοῦ ||⁸ ἄνωθεν Νικολοῦ· καὶ ὁ ἄνω λεγόμενος Νικολὸς δὲν ἦτον παρὼν, ὅταν ἐγινεν τὸ ἄνω||⁹θεν προκοσύμφωνον, μήτε ὁ γραμματικὸς τὸ ἤκουσεν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἄνω λεγο||¹⁰μένου Νικολοῦ, πὼς τάζει τὰ ἄνωθεν πράματα τῆς ἀνιψιᾶς του. Καὶ ἐπειδὴ τὴν σή||¹¹μερον νὰ ἐσκλαβώθην ὁ ἄνωθεν Νικολὸς ἀπὸ γαλιόττες τούρκικες καὶ νὰ τὸν ἐ||¹²πουλήσουν εἰς τὰ κάτεργα· καὶ τὴν σήμερον εὐβρι<σ>κόμενος ὁ πολλὰ ἐκλαμπρος ||¹³ ἀφέντης Πιέρρος Σκούταρης καὶ νὰ ἐμήνυσεν εἰς τὴν Χίο νὰ ξαγοράσουν τὸν ||¹⁴ ἄνωθεν σκλάβον διὰ γρόσα 1... καὶ ἀπομένοντας ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Σκούταρης ||¹⁵ καὶ ἤδωσεν τὴν ἄνωθεν σκλαβιά διὰ τὸ Νικολὸν τὸν ἄνωθεν. Καὶ ὁ ἄνωθεν Νικολὸς ||¹⁶ μὴν ἔχων ἄλλο μόνον πὼς νὰ εὐγάλη τὴν ἄνωθεν ἀγοράν του, ἐνεφανιστήκασιν εἰς τὴν ἄνωθε ||¹⁷ δικαιοσύνη, μιλῶντας ἡ μία μεριὰ καὶ ἡ ἄλλη τὰ δικαιώματά τους. Ἡ ὁποία ἄνωθεν ||¹⁸ δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μετὰ μεγάλη στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφο||¹⁹τέρων, [[συ]]τυλλογίζοντας πὼς εἰς τὸ ἄνωθεν προκοσύμφωνον δὲν ἦτον ὁ ἄνωθεν Νικολὸς παρὼν ||²⁰ καὶ τὴν σκληρότητα τοῦ ἄνωθεν Μαρίνου, ὁποῖος ὡς ἀχάριστος δὲν ἐγύρεψεν νὰ τοῦ ἀβοηθή||²¹σῃ εἰς τὴν σκλαβιάν. Εἰς τοῦτο, τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζει, κρίνει καὶ ἀποφα||²²σίζει νὰ παίρνη ὁ ἄνωθεν σκλάβος τὸ ἀπέλι καὶ τὸ σπίτι, νὰ τὸ πουλῇ ὁ διὰ νὰ πλε||²³ρώσῃ τὴν σκλαβιάν του, ὡς καθὼς οἱ θεῖοι νόμοι διακελέβουσι καὶ λέσι τὸν ἀχάριστον ||²⁴ οἱ

⁵ ἀνδραγενιάτζου

